Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisorî nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birourî de anunciurî: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneberg*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Bucurescî: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărî mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care qi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése lunî 6 fl., pe treî lunî 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése lunî 20 fr., pe treî lunî 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunî 5 fl., pe treî lunî 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunî 6 fl., pe treî lunî 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banî. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 113. Braşov, Vinerî, 24 Maiŭ (5 Iunie) 1896.

Vorbăriă unguréscă.

De câte-va qile s'a început în camera ungară desbaterea asupra proiectului de lege despre judicatura Curiei în afacerî electorale.

Scim bine, cât de mult a insistat oposiţia maghiară în dietă, şi mai ales contele Apponyi cu ai sĕi, pentru a-se garanta libertatea alegerilor şi a-se asigura corectitatea la sĕvêrşirea actului electoral.

Este o dorinţă vechiă esprimată şi în legea electorală dela 1874, ca printr'o anumită lege sĕ se institue aşa qicênd un tribunal electoral, dându-se Curiei regescî competenţa de a judeca asupra valabilităţii alegerilor contestate. Aducerea acestei legî speciale s'a tot trăgănat, până ce în cele din urmă, la stăruinţele oposiţiei şi ca rĕspuns la propunerea de pace a contelui Apponyi în préjma mileniului, ministrul-preşedinte Bánffy a promis, că va presenta dietei acel proiect de lege, ceea-ce s'a şi întêmplat.

Apponyi făcuse în privinţa acésta propunerî formale, carî însĕ numai în parte au fost adoptate în noul proiect de lege, ce se desbate acuma, luându-se ca basă a lui proiectul făcut mai de demult de fostul ministru de justiţiă Desideriu Szilagyi.

Fiind vorba de alegerî şi mai ales de asigurarea libertăţii şi corectităţii lor, punctul cel mai vulnerabil în organismul de stat actual, este natural, că corifeii parlamentarî maghiarî desfăşură nu numai mult interes, dér şi multă precauţiune în tractarea şi discutarea acestei cestiunî. Şi este fórte semnificativ cum în avêntul lor de a face în adevĕr ceva pentru garantarea esercitării neîmpedecate şi libere a dreptului electoral, — ei se lovesc mereu de exigenţele asigurării supremaţiei lor de rassă şi de ideia lor de stat naţional maghiar.

Nu voim sĕ facem aicî un resumat al vorbirilor ţinute în decursul desbaterei generale asupra amintitului proiect de lege, care s'a terminat ierî. Voim se relevăm numai un moment fórte caracteristic pentru de a aprecia starea psichică, în care se află aqî hegemonii noştri fără deosebire de partid.

De câte-orî vine în discuţiune câte-o cestiune de însemnătate gravă principiară, când se relevéză în faţa postalatului de libertate constituţională cestiunea predominaţiunei lor de rassă, pe care ei o numesc cestiune de a fi séu a nu fi, totdéuna se găsesc vorbitorî între ei, carî împuşcă peste ţintă şi isbucnesc în câte-o esclamaţiă, care îi face sĕ se ruşineze ei înşişî de despotismul, ce-l esercită, şi de nedreptatea ce o fac naţiunilor nemaghiare.

Acésta nu s'a putut evita nicî de astă-dată, mai ales după-ce corifeii stângei estreme Kossuth, Ugron etc. au adus în discuţie şi cestiunea votului universal, ce s'a lansat din mijlocul lor pentru a arunca nisip în ochii lumii.

Aşa faimosul Pazmandy, sulevând din nou tema lui predilectă a cestiunei naţionalităţilor, a spăriat pe soviniştî şi mai ales pe ceî Ardelenî prin esclamarea, care în sine nu qice nimica, că „cestiunea naţionalităţilor n'o putem resolva decât numai fiind cu deplină echitate faţă cu ele".

Se pare însĕ, că mai mult i-a supĕrat, că amintitului Pazmandy i-a plăcut de astă-dată a critica puţin pe Francisc Kossuth pentru-că a qis, că numai aşa se învoesce la postulatul votului universal, décă acesta se va condiţiona de cetirea şi scrierea limbei maghiare. Pazmándy l'a combătut cu „praxa", ce qice, că o are înaintea lui, şi care-l învaţă, că aicî trăesc în masse rasse nemaghiare, carî încă nicî ideiă n'au de cetirea şi scrierea limbei maghiare şi că dreptul lor electoral, ce se nasce cu ei, nu póte fi făcut, prin urmare, dependent dela acésta.

Kossuth, în cele din urmă, mărturisind că este şi rĕmâne Maghiar estrem, a declarat, că se învoesce şi cu aceea ca votul universal sĕ fiă dependent în genere de scriere şi cetire, căcî ceî ce scriu şi cetesc în altă limbă sunt — după el — într'un numĕr disparent.

Acéstă discusiune însĕ este şi rĕmâne, ca tóte de soiul ei, numai academică. In realitate nicî Pazmandy, nicî Kossuth, nicî Ugron nu se gândesc serios la întroducerea votului universal. Ér proiectul de lege despre judecata Curiei în afacerî electorale ţintesce în direcţiune cu totul opusă, a restrînge libertatea de alegere în ce privesce confesiunile şi naţionalităţile.

Mai bine a nimerit'o deputatul Adam Horvtah, care a dat în glasul lui Mocsary şi apărênd votul universal a spus'o verde, că Maghiarii asupresc naţionalităţile şi ştirbesc drepturile lor legale.

Vorbele lui au produs un sgomot asurqitor, dér tocmai pentru aceea adevĕrul lor apare într'o lumină şi mai mare.

Sĕrmanii de ei.

Mileniul a făcut multă spargere de cap „patrioţilor" de tóte colorile. Realitatea crudă, ce i-a deşteptat din visul bolnăvicios, că tóte popórele vor serba cu ei invasiunea hordelor lui Arpad şi Tuhutum, i-a pus pe grijî seriόse, şi în focul mâhnirei ei scapă câte-o mărturisire spontană menită a arunca lumina adevĕrului asupra situaţiunei, în care se află naţia stăpânitóra.

De curênd fóia unguréscă „*Magyarország*", organul fracţiunei lui Ugron, a publicat un articul semnificativ sub titlul „Duşmanii noştri".

Estragem din acest articul următórele pasage interesante:

In România Liga se reorganiséză; guvernul Serbiei respinge în mod dur invitarea nóstră urbană la serbările milenare; Bosniecii rógă pe faţă într'un manifest pe Ţarul rusesc, sĕ-i libereze de sub jugul austro-ungar; poporul din Belgrad arde în public stindardul nostru; tinerimea universitară croată folosesce presenţa regelui şi guvernului maghiar în Agram, ca sĕ murdăréscă flamura maghiară; tinerimea universităţii din Viena nu póte fi ţinută în frâu, decât prin mĕsurî aspre poliţienescî, ca sĕ nu-şî manifeste pe faţă ura contra nóstră; cetăţenii Vienei pun în scaunul de primar indiviqî probaţî în maghiarofobiă; deputatul şi primarul Lueger numesce orgie în Reichsrath-ul austriac, sĕrbarea nóstră milenară, fără de-a fi chiămat la ordine; Slovenî, Rutenî, Cehî, Moravî, Germanî, fac aliauţă de arme pentru alimentarea urei simţite contra Maghiarilor.

„Jos cu mileniul!" Étă losinca. Losinca acésta se pronunţă în Viena, Belgrad, Bucurescî, Praga, Graţ. Ecoul acestui strigat se aude la Braşov, Sibiiu, Blaşiu, Făgăraş, Năsĕud, Caransebeş — şi ca un tulnic de munte rĕsună peste Buceciu, Vlădeasa, Meseş, Cibin, pĕtrunde în văi şi se rostogolesce mai departe în valurile Oltului, Mureşului, Someşului, ca materialul veninos sĕ pună în agitaţiă câmpiă, sat şi oraş. In munţî păstorul, pe ape plutaşul, în brazdă economul, în şcólă dascălul, în biserică popa propagă mai departe cuvêntul, şi noi ne treqim, că dinafară şi înăuntru ne strînge un cerc duşman...

Mai mulţî duşmanî, ca acum, n'am avut nicî înainte c'o miie de anî.

„*Magyarország*" se încércă apoi a arăta, că în ţéra acésta tóte pórtă caracterul maghiar, că numa „naţia" jubilantă are cultură, literatură, industriă etc. Şi cu tóte acestea Maghiarul este fricos şi timid, nu are curagiul de a-şî ridica fruntea şi de-a sta faţă 'n faţă cu duşmanii sĕi numeroşî. Drept sfîrşit qice:

Cel-ce vecînic fuge, e prigonit de fiăcare. Iepurele, décă une-orî s'ar opune, ar avé mai puţinî inimicî. Cel ce se tupilesce dinaintea multora, încuragiază pe mulţî contra lui. Noi nu dăm nimĕruia peste degete; ér décă cine-va ne lovesce pe noi peste unghii, le sugem îndată, ca copiii,

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Cursa.

(Din memoriile unui poliţist, de *L. Maurice.*)

Era o nópte posomorîtă de Noemvre. Plóia curgea în adevĕraţi torenţî. Tempestatea cea înfiorătóre urla pe lângă vechia colibă, răpia din când în când câte una din şindilele ei putreqite şi isbia oblónele dela ferestri; picurii de plóiă loveau în feréstră, încât mai întrégă căscióra înota în apă, ér pe jos, fiind-că nu erau podele de scândurî, era o mocirlă întrégă. Eu stăteam în unghiul cel mai scutit, sgriburind de frig. Colegul meu Tom Wilkins se dusese pentru douĕ óre acasă, sĕ-şî vaqă de copilul sĕu bolnav. El credea, că în acest timp de bună sémă nu o sĕ-mî facă visita Jim Croky, vestitul bandit.

Bordeiul acesta miserabil îl locuise un trifoiŭ de banditî: Tatăl Bill Croky şi ceî doi fii ai sĕi: Ned şi Jim. Ei trăiau din pescuit, din care causă şi şedeau numai în baraca acésta singuratică şi pustiă. Dér se credea, că familia acésta mai are şi alte ocupaţiunî laterale, şi se presupunea, că galiţele, caprele şi porcii, ce dispăreau mereu, numai cu a lor scire şi voiă dispăreau. De se întêmpla, ca în atarî casurî sĕ se amestece poliţia, de regulă nu afla nimic, astfel, că aceştî trei bărbaţî nu făcură cunoscinţa legilor criminale, decât dóră pentru vre-o certă, orî bătaiă, dér pentru furăturî nicî-odată.

Acum se lăţise dintr'odată vestea în cetate, că pe câmpiă, nu departe de coliba Croky-lor, s'a aflat un cadavru astrucat în ţĕrînă. Il aflase cânele unui pĕcurar, ce-şî păscea turma p'acolo. Şi se constată, că e cadavrul unui orăşan de curênd rĕposat, şi că acel cadavru e furat din cimiterul cetăţii. Se presupunea, că indiviqii, carî desgrópă cadavrele, spre a-le vinde institutelor anatomice, orî medicilor privaţî, de carî indiviqî se găsesc atâţia în Anglia şi America nordică, vor fi voit sĕ-şi eserceze şi aicî meseria lor ruşinósă, dér cine scie prin ce întêmplare nu isbutiră sĕ ducă cadavrul furat la locul destinat.

Deóre-ce cadavrul se aflase în apropierea colibei Croky-lor, se născù presupunerea, că aceştia ar fi adevĕraţii hoţî. I-au şi închis, dér neputênd adeveri vinovăţia lor, îi liberară érăşî. De atuncî însĕ cimiterul a fost păzit mai cu atenţiune, şi într'o nópte se şi dete de urma a trei hoţî de cadavre, carî fură surprinşî tocmai când voiau a desfunda o grópă; doi dintre ei fură prinşî, ér al treilea scăpă. In cel scăpat recunoscură pe Jim Croky, pe când ceî doi complicî erau tatăl şi fratele sĕu.

Acum era vorba de-a prinde pe cel fugit. Presupunênd, că el trebue sĕ se ţină prin acea împrejurime, şi că mai curênd orî mai târqiu are sĕ se abată pe la casa părintéscă, poliţiştii se postară aci. In acea nópte îl pândeam eu cu Tom Wilkins, stând în întunerec.

Tempestatea începù a slăbi niţel, dér plóia curgea par'că şi mai cu putere. Eu auqiam sgomotul monoton, ce-l făceau picurii căqênd din coperiş. Acéstă monotoniă mĕ făcea sĕ adorm. Decî mĕ deciseiŭ sĕ înving acéstă ispită sculându-mĕ şi preumblându-mĕ prin mica odaiă, ca o jumĕtate de óră. Dér dela o vreme mĕ săturaiŭ de-a mai frământa cu cismele la tina aceea, şi mĕ puseiŭ érăşî pe scaunul meu de mai 'ainte, sciind, că nimenî nu mĕ póte surprinde chiar de a-şî aţipi, deóre-ce uşa scârţăia tare când o închidea orî deschidea cine-va, asemenea şi feréstra, ér altă intrare în coliba lui Croky nu era. Decî fiind sigur, că vre-o surprindere neplăcută nu-mî póte veni, mĕ aşeqaiŭ pe scaun şi adormìi.

Dér de-odată tresărìi şi privìi în giur de mine. Ochii mei, deprinşî a privi în întunerec, observară o statură înaltă. Voiì sĕ mĕ scol, dér o lovitură puternică în cap mĕ făcù sĕ-mî pierd consciinţa.

Cât voiŭ fi stat astfel nu sciu. Mĕ dureau ochii de nu-i puteam ţinea deschişî. Dér ii deschiseiŭ pe un moment, ca sĕ-i închid érăşî. Zărisem faţa diabolică a lui Jim Krcky, care sta vis-a-vis de mine pe scaunul lui Wilkins, şi lângă el o la-

carĭ plâng. Tótă puterea nóstră stă în ți-pet. *In acest soiŭ de luptă culminăm....*

Nu-i vorbă, „Magyarország" a nimerit cuiul în cap. Tabloul acesta e cât se póte de instructiv pentru „nația milenară" și pentru „patrio-ții" de cincĭ pițule. Iĭ compătimim, sĕrmanii de ei!

CRONICA POLITICĂ.

— 23 Maiŭ.

Privitor la **situația politică internă** „*Alkotmány*" dela 2 Iunie scrie următórele: „Deși ḑilele din urmă scirile și combinațiunile despre o crisă ministerială au fost desmințite din parte oficiósă, totușĭ aparițiunile, ce se ivesc în partida liberală, dovedesc, că în viitorul apropiat se pot întâmpla lucrurĭ neașteptate. In present posiția lui Banffy e tare, însĕ e fapt positiv, că însușĭ ministrul-președinte austriac Badeni a accentuat odată, că Majestatea Sa ține de ardĕtóre necesitatea unirei partidelor, carĭ stau pe basa dreptuluĭ public. Față de acésta, o fracțiune a partidei liberale nicĭ nu vré sĕ audă de fusiune, orĭ de coalițiune, ér aderenții lui Wekerle fac politică separată contra lui Banffy. Caracteristică e téma partidei liberale de br. Khuen-Hedervàry. Nu este imposibil, că banul Croației sĕ între braț la braț cu Iuliu *Szapáry* în culoarele Lloyd-uluĭ, unde Szapáry are și aḑĭ multĭ aderențĭ. In partida liberală a provocat mai departe un conflict supĕrător declarația ministrului de justiția *Erdélyi*, că *nu partidele, ci țĕra are nevoie de fusiune*. Din causa acestei declarațiunĭ clica contrară fusiunei și-a pus de țintă trântirea lui Erdelyi, care póte nicĭ nu viséză, că ce dușmanĭ are tocmai în partida liberală."

*

Organele militare spun, că în timpul cel mai apropiat se vor face în **armata austriacă** următórele inovărĭ: Se vor crea cincĭ posturĭ nouĕ de *locotenențĭ-mareșalĭ*; aceștia vor fi detașațĭ acelor comandanțĭ de corp, carĭ până acum n'au avut încă substituțĭ. Mai departe vor fi numițĭ doi noi *director de artileriă* pentru fortărețele Cattaro și Trient, și adecă unul în rang de colonel, ér celalalt de locotenent-colonel. In fine fiă-care regiment de infanteriă va avé câte un *hornist* călare, pus la disposiția comandantului de regiment.

*

Din Moscva i-se anunță lui „*Köln. Ztg.*", că numĕrul victimelor catastrofei dela Moscva se urcă în adevĕr la *2700*, ér „*Standard*" afirmă, că numĕrul morților este *3600*, și că cei mai multĭ dintre nenorocițĭ sunt copii. Mai departe se ḑice, că poporațiunea ruséscă din Moscva și din împrejurime este fórte înverșunată asupra organelor polițiane, carĭ n'au prevĕḑut nenorocirea grozavă, și n'au luat mĕsurĭ prin carĭ ușor se putea evita o catastrofă atât de înfiorătóre.

Ḑiarul „*Fanfulla*" din Roma scrie, că în cercurile politice italiane, dér mai ales în cercurile militare, au produs o estraordinar de bună impresiă **cuvintele monarchului Francisc Iosif** esprimate în delegațiunĭ **pentru națiunea italiană**. „*Fanfulla*" ḑice mai departe, că regele *Umberto* a adresat o telegramă de mulțămită monarchuluĭ Francisc Iosif la Budapesta. „*Fanfulla*" sfirșesce ḑicênd, că declarația amicală a monarchului nostru întregesce declarația făcută de curênd de împĕratul Wilhelm în Veneția față de Italia.

*

Alaltăerĭ dete ambasadorul austriac din Petersburg, prințul *Liechtenstein*, un prânḑ festiv în onórea **Țarului** și a **Țarinei**. La masă ședură de-a drépta Țarului *principesa României* și ducele de *Connaught*, ér la stânga marea ducesă de *Hessa* și prințul *Ferdinand al Romăniei*, pe care Țarul îl agrăi de repețite-orĭ în modul cel mai grațios.

*

„*Pol. Corr.*" anunță, că principele **Ferdinand** al Bulgariei va face, la reîntórcerea sa din Moscva, o visită curții din Bucurescĭ. După-ce va sta apoi timp scurt în Sofia, va pleca la Carlsbad.

*

Privitor la evenimentele de pe insula **Creta**, „*Agenția Havas*" primesce din Canea scirea, că puterile s'ar fi înțeles sĕ provóce guvernul grecesc, ca acesta sĕ dea comitetului cretan sfaturĭ de moderare. Peste tot stările pe numita insulă s'au îmbunătățit și insurgenții încep a-se retrage dinaintea milițieĭ. Până acum au sosit în Creta șése batalióne de armată regulată turcéscă.

După judecată.

„*Dreptatea*" d-lui *N. Fleva* dela 21 Maiŭ st. v. raporteză următórele scirĭ de sensația:

„Erĭ, pe când poporul Capitalei adunat în curtea și pe tot délul Mitropoliei, aclama pe I. P. S. S. Mitropolitul Ghenadie; pe când directorul „Dreptățeĭ" împedica pe cetățenĭ de a ridica pe Mitropolitul Ghenadie și a'l duce sĕ slujéscă vecernia în sfânta Mitropolie, — a venit o insciințare dela Palat, prin care se comunică d-lui *Fleva, că va fi primit de M. S. astăḑĭ Mercurĭ la ora 2 d. a.*

„Acéstă veste a produs în public o impresiune adâncă.

„D. G. Scorțescu comunică vestea cetățenilor. Miile de ómenĭ isbucniră în strigăte: „Trăiască Fleva! Trăiască Regele!"

„D. Sturza, aflând de audiența d-lui Fleva la Palat pe ḑiua de aḑĭ, s'a dus chiar aséră la M. S., ca sĕ-i céră iscălirea decretului de detronare a I. P. S. S. Mitropolitului Ghenadie.

„M. S. a declarat d-lui Sturdza că *nu póte iscăli decretul, înainte de a se consulta și cu bărbații marcanțĭ ai țĕrei.*

„Atuncĭ d. Sturdza și-a presintat demisiunea."

*

Sub titlul „*Agitația în capitală*" „Epoca" de Joi aduce următórele scirĭ:

Cetățenii, carĭ au făcut ierĭ imposanta manifestația dela Mitropolie, au ales o delegație compusă din 17 persóne, care se espună M. S. Regelui agitația, ce domnesce din causa caterisirei ilegale a Metropolitului-Primat.

Delegația e compusă din d-niĭ Lăzărescu, N. Fleva, G. A. Scorțescu, G. I Pitișeanu, D. Th. Apostolu, V. Kogălniceanu, I. Buzdugan, Gr. Alexandrescu comerciant, Ilie Ionescu comerciant, G. Dobrescu deputat, colonel Grădișteanu, colonel Costescu, C. Bolintineanu mare proprietar și consilier în Capitală, Măldărescu mare proprietar în Craiova, colonel Obedeanu, Iancovicĭ advocat, Ceaușescu locoitor în Spinenĭ.

D-nii N. Fleva și G. A. Scorțescu, în numele delegațieĭ alésă erĭ, vor fi primițĭ aḑĭ după amiaḑĭ la órele 2 în audiență de M. S. Regele.

Până în acest moment nu s'a comunicat încă în mod oficial I. P. S. Sale Mitropolitului Primat sentința Sfântului Sinod.

Locotenenta mitropolitană a dat ordin tuturor parochiilor, sĕ nu se mai pomenéscă în cursul liturghiei numele I. P. S. Sale Ghenadie, mitropolitul primat al României.

Erĭ séră circula svonul în capitală, că guvernul și-a dat dimisia.

Acéstă șcire e neexactă, orĭ cel puțin prematură.

Un archiereu s'a dus la I. P. S. S. Mitropolitul Primat și un episcop i-a trimes rĕspuns, că *sunt gata a reveni asupra hotărârei*, ce au dat în contra Inaltului Prelat.

*

In acelaș numĕr „Epoca" scrie sub titlul „Lovitură de stat bisericéscă":

„Dispositivul sentinței Sf. Sinod cuprinde o adevĕrată *lovitură de stat*.

„Sentința spune că „Sf. Sinod a judecat și a hotărît" și adaugă că „a decis sĕ se comunice Inaltului guvern *spre bună cuviință și regulă*.

„Acésta este o ne mai pomenită îndrăsnélă.

„Mitropoliții și Episcopii sunt aleșĭ de Cameră, Senat și Sinod și întăriți de Suveran. Și Sf. Sinod nu póte sĕ desfacă ceea ce a făcut Statul fără aprobarea Statului, dată de capul Statului.

„E vremea, ca fie-care sĕ între la locul luĭ."

*

„*Românul*" de Mercurĭ publică o declarație a directorului sĕu *Vintilă Rosetti*, în care acesta ḑice între altele:

„Desaprob cu totul purtarea întregului guvern în afacerea cu Metropolitul, că o consider ca un scandal revoltător a cărui rĕspundere vine numai asupra ministerului presidat de d-l Sturdza și că Regele nu póte și nu trebuie în nimic amestecat în acéstă afacere.

„Cred, ca „Epoca", că ar fi o infamiă din partea guvernului, décă ar căuta sĕ se scuture de rĕspundere, aruncând-o asupra Regelui".

*

Un comitet de dómne din Bucurescĭ a luat inițiativa de a presenta M. S. Regelui o petiția acoperită de un imens numĕr de iscăliturĭ pentru a protesta în contra procederei guvernului în afacerea Metropolitului-Primat.

*

Intrunirea publicului de protestare de Marțĭ ținută la Orfeu a fost visitată de multă lume. Au vorbit dd. Lăzărescu, V. Cogălniceanu, G. A. Scorțescu, colonel Obedeanu, N. Fleva etc.

După aceea s'a votat o moțiune în favórea Metropolitului și adresată lui, și s'a ales o delegația, care sĕ i-o presinte.

Apoi tótă lumea, în frunte cu dd. Fleva, Scorțescu, Cogălniceanu etc. și purtând un stég negru, s'a dus prin calea Victoriei, strada Academiei și strada Smârdan la Metropolie. In drum manifestanții s'au întâlnit cu episcopul de Buzĕu, care era în trăsură. Lumea l'a huiduit. La Metropolie s'a tras clopotul cel mare. Aci era multă lume. Metropolitul Ghenadie a eșit pe scară și a mulțămit pentru manifestația. D-l Fleva a sfătuit apoi mulțimea sĕ se retragă.

Apponyi despre naționalitățĭ.

Alaltăerĭ a sfințit în biserica universității din Budapesta primatele *Vaszary* noul steag al studenților dela universitatea de acolo. Din incidentul acesta se ținură mai multe vorbirĭ festive. Intre alții vorbi către tinerime și contele *Apponyi*, care, cuprins ca totdéuna de ură neîmpăcată față cu națiunile nemaghiare din Ungaria, nicĭ ocasiunea acésta n'a putut s'o lase, ca sĕ nu atingă *cestiunea naționalităților*. Etă ce ḑise între altele șovinistul conte:

Amicii mei tinerĭ! Astăḑĭ ne încungióră raḑe strălucite de sĕrbătóre; dér lângă aceste raḑe se póte observa și câte o umbră amenințătóre. In imnul de mulțămită al națiunei se amestecă aci *înlăuntru* glasurile, carĭ pretind dismembrarea națiunei, acolo *afară* glasurile urei nemotivate. Nu au putere de-a face, ca sĕ înceteze imnul, dér sunt destul de ponderóse, ca sĕ ne atragă atențiunea asupra seriosității și greutății viitorelor nóstre probleme.

Trag la îndoială îndreptățirea statului național maghiar unitar; o trag la îndoială în numele libertății omenescĭ, în numele drepturilor de libertate ale poporului nemaghiar locuitor aci. Dér, iubițĭ amicĭ, umbra amintită servesce numai spre aceea, ca

---

ternă de mână, rĕspândind o lumină ințepătóre. Mai întâiŭ credeam, că slăbirea îmĭ vine din lovitura, ce mi-o dase, dér mĕ convinseiŭ la moment, că mișelul îmĭ și legase mânile în spate, și picióréle la olaltă, astfel încât eram cu totul în mâna lui.

— Hei, Sir, ḑise el riḑênd, vĕ pare lucru cu mirare, că mĕ vedețĭ aci?

Ca fulgerul îmĭ plesni prin minte, că scăparea mea depinde dela venirea lui Wilkins, decĭ trebue, după putință, sĕ întrețiu pe acest pĕcătos cu vorbe până va sosi el. Wilkins trebue, că a zărit din depărtare lumina aci și vĕḑênd situația, își va grăbi pașii. Pe ce cale m'ar puté scăpa, la asta nicĭ nu mĕ gândeam, căcĭ îi cunosceam istețimea. De bună sémă Croky era convins, că eu sunt singurul pădĭtor aci, căcĭ altfel n'ar fi fost atât de neprecaut sĕ facă lumină. Dér cum a întrat el în casă? Trebue, că are vr'un drum secret, pe care eu trebuia sĕ-l aflu. — Iĭ rĕspunseiŭ cât numai am putut de liniștit:

— „Trebue, că ești în legătură cu dracul, că alt om nu putea intra aci, pe unde tu ai întrat".

— „Ai găcit, Sir. In acéstă privință o sĕ vĕ lămuresc îndată, ca sĕ nu mai fițĭ curios, dér mai întâiŭ trebue sĕ vĕ fac alte descoperirĭ".

Apoi îmĭ declară cu un rîs satanic, că nu voiŭ mai vedé lumina ḑilei; mĕ asigură, că el direct nu m'a omorî, ci mĕ va duce la un loc, unde ochĭ omenescĭ nu m'or mai vedé și unde voiŭ zăcé atâta timp, până îmĭ va peri pe vecĭă gustul de a mânca și de-a bea ceva.

— „Ah", strigaiŭ eu ne mai putêndu-mĭ reține mânia. „Vréi adecă sĕ mĕ omorĭ cu fómea și cu setea!"

— „Cam așa ceva", rĕspunse el riḑênd.

— „Acésta e ceva mai teribil decât satanic!" strigai eu. „Mai bine ia pistólele mele și-mĭ trimite un glonț-două în cap, atuncĭ cel puțin lucrezĭ mai omenesce!"

— „Omenesce, dér nu cu minte", ḑise el riḑênd ca un diavol. „Anatomia plătesce pentru un corp vĕtĕmat numai pe jumĕtate prețul!"...

— „Tu creatură miserabilă!"

— „Dă-i sĕ mérgă, feciorule! Cu înjuraturile îțĭ ușurezĭ inima și mie nu-mĭ stricĭ nimic".

Ascultai cu cea mai mare încordare în liniștea nopții, dér nu auḑiam, decât monotónele cădăturĭ de picurĭ, și din când în când vijelul vêntului. Unde sĕ fi rĕmas Wilkins? gândiam în mine.

— „Așa, Sir", continuă vagabundul, „acum cam sciți ce vĕ aștéptă; nu-mĭ rĕmâne, decât sĕ vĕ leg nițel gura, ca companiștii d-vóstre, carĭ negreșit vĕ vor căuta p'aicĭ, sĕ nu audă strigătele după ajutor".

Cu acestea scóse o basma murdară și-mĭ legă gura. Apoi duse miserabilul laterna în altă odae, unde o gaură bătută jur imprejur cu scândurĭ ducea într'o pivniță.

Acum Jim Croky veni érăși la mine și-mĭ ḑise: „Acum haĭ, Sir, în brațe ca copiii!" Mĕ și luă și mĕ duse spre gaură și mĕ puse înaintea ei. El se coborî prin acea deschiḑătură adâncă și întunecósă și își întinse mânile sĕ mĕ ia și pe mine. Dér în acel moment îmĭ plesni prin minte un plan. Imĭ strinsei picióréle spre pântece, și apoi, legate cum erau, le aruncai cu tótă repeḑiunea înainte, astfel că călcâele de curênd potcovite ale cismelor mele îl isbiră drept în ochĭ.

El scóse un răcnet, ca un animal sĕlbatic, și se prinse cu ambele pălmĭ de locurile, unde-l nimerii cu călcâiele. Eu însĕ mĕ tăvălii în acel moment spre lampa, ce sta lângă mine, încât se resturnă și se stinse, rĕmânând astfel în grózincul întunerec, fără a mĕ mai clăti din acea posiția.

Sigur, acésta a fost numai o faptă a desperării dela care nu puteam spera, decât că miserabilul se va înfuria și, în loc sĕ mĕ omóre pe încetul cu fómea și setea, îmĭ va arunca un glonț în cap. Dér el nu se gândia la așa ceva; trebue sĕ-i fiu recunoscĕtor, că în grózinca lui durere nu s'a înfuriat sĕ mĕ împusce....

(Va urma.)

strălucirea sărbătorei nóstre naționale să fiă cu atât mai splendidă; umbra neadevărului face să fiă cu atât mai strălucitóre diua adevărului nostru.

Ce voiesc aceia, carĭ sub masca falsă a libertății atacă unitatea națiunei nemaghiere? Ce voesc ei? Décă vom da credĕmênt scopurilor lor, pe carĭ le mărturisesc, atuncĭ ei voiesc dismembrarea acestui stat unitar milenar în *provincii naționaliste*, voiesc să creeze în locul statului național maghiar unitar o *confederațiune*, constătătore din provincii naționaliste. Cel-ce cunósce raporturile geografice și naționaliste ale acestei țĕrĭ, va sci, că este imposibilitate technică de-a crea astfel de provincii, deórece pretinsele provincii naționaliste *slave și române* ar trebui să fiă desfăcute probabil în șése teritorii, la carĭ au dreptul diferite seminții slave, și încă fără privire la aceea, că pe amintitele teritorii locuesc milióne de Maghiarĭ și Germanĭ.

Și acum pun întrebarea orĭ-cărui om nepreocupat: óre ar fi asigurată în aceste provincii de caracter național slav séu român libertatea personală, de rassă și limbă a fiă-cărui locuitor din ele? Óre ar fi ea mai bine asigurată în aceste provincii nutrite de spirit oriental, decât este asigurată în statul maghiar unitar, nutrit de principiile liberale occidentale, și stătător pe trépta civilisațiunei apusene? (Vii aprobărĭ, aplause frenetice.) Și déca se va afla vr'un om, care, necunoscênd împrejurările de aci, nu s'ar sci orienta la întrebarea mea, atuncĭ îi vor da lui rĕspunsul locuitorii de rassă *germană* din patria nóstră, carĭ, cu puține esceptiunĭ, *toțĭ sunt credincioșĭ* ideii de stat maghiar unitar.

Esplicarea acestui fapt e fórte ușóră. Concetățenii noștri de rassă germană sunt *cetățenĭ cu cultură europénă apusénă*, și sciu bine, că aci, cultura europénă póte fi concentrată într'o singură formă: într'un stat național maghiar unitar. (Vii aclamațiunĭ). Curentele contrare acestui stat se porneso singur și numai între *rassele nutrite de spiritul oriental și stătător sub influința orientală (!!)* Imprejurarea acésta caracteriséză totă mișcarea, ce are de scop a stêrni ura străinĕtății față cu noi; ea nu este altceva, *decât o nouă espedițiune a Orientului contra Occidentului, o luptă a culturei inferióre contra culturei superióre (!!)*

La espectorările aceste esaltate și scârbóse ale aspirantului la postul de ministru-președinte ungar nu dicem alta, decât, că dovada cea mai eclatantă despre „cultura superióră“ a Maghiarilor o dă chiar esposiția milenară din Budapesta, pentru care ei și-au pus tóte forțele psihice și fisice în joc, și totușĭ au ajuns numai până la atâta, că striănĕtatea rîde de fiascul lor complet, deórece după o esistență de 1000 de anĭ Maghiarii nicĭ astădĭ nu pot dovedi un progres și numai întru cât-va satisfăcĕtor pe teren artistic, industrial, economic și comercial, și tot ce espun ei astădĭ vederei publice în Budapesta, este product și operat curat strĕin.

SCIRILE DILEI.

— 23 Maiŭ.

Impĕrătésa-regină în Budapesta. Din Viena se telegrafiază, că împĕrătésa-regină Elisabeta va sosi în Budapesta Duminecă, pentru a lua parte la serbările din 8 Iunie.

—o—

Liga și d-l Urechiă. Intr'o scrisóre adresată „Tribunei“, d-l V. A. *Urechiă* declară, că-i este cu neputință să priméscă onórea, ce i s'a făcut, fiind ales președinte de onóre al Ligei, deóre-ce — dice d-sa — „blamat și onorat în același timp este imposibil“.

—o—

Protopopĭ românĭ alăturĭ cu un rabin jidan. Am reprodus în nr. 104 al „Gaz. Trans.“ scirea dată de „Székely Nemzet“, că în diua S-tei Inălțărĭ, părintele protopop gr. or. al Treiscaunelor, Dimitrie *Coltofeanu*, „îmbrăcat în ornat bisericesc a sfințit steagul milenar al Ungurilor din Sepsi Sângeorgiu, alăturĭ cu rabinul evreu din Brașov“. Față cu acéstă scire, d-l protopop Coltofeanu ne trimite o întimpinare, în care spune între altele, că d-sa a asistat la sânțirea steagului *cu scirea și invoirea Escelenței Sale Metropolitului*, care i-a dat acéstă permisiune la întrevenirea fișpanului; mai spune d-sa, că a fost de față numai la deschiderea serbărei, ce s'a făcut prin fișpanul, și la „sânțirea steagului sĕvîrșită prin protopopul rom. cat. în decurs de $^1/_4$ óră, fără însĕ să fi sĕvîrșit vr'o ceremoniă religiósă, binecuvêntând simplu steagul“. Mai adauge tot-odată, că n'a avut alt ornat, decât epitrafirul. — Observăm la acest loc, că și *protopopul gr. cat. Ioan Șolnai a luat parte activă la sânțirea steagului din vorbă.* Dênsul a luat parte *și la oficiarea „Te Deum“-ului*, alăturĭ cu preoțimea romano-catolică, ér după aceea a cetit o rugăciune în limba română, după care a binecuvêntat stégul, dênsul mai întâiŭ și apoi părintele Coltofeanu. Dér fapt este și rĕmâne, că *nicĭ rabinul din Brașov n'a lipsit dintre binecuvêntătorii steagului.* Față cu tóte acestea constatăm mai întâiŭ, că protopopii românĭ n'au avut ce căuta la acea serbare, fiă cu permisiune, fiă fără permisiune; al doilea, că luând parte la o ceremoniă bisericéscă alăturĭ cu un rabin jidovesc, au călcat peste tóte usanțele, ce s'au pomenit până acuma în biserica nóstră, și au contribuit astfel la îndoita știrbire a vadei ei.

—o—

Generalii honvedimei se împuținéză. „Budapesti Hirl.“ anunță, că în scurt timp vor fi pensionațĭ încă doi generalĭ de honvedĭ, adecă generalul de cavaleriă Iuliu de Forinyak și generalul conte Ștefan Schlippenbach, comandantul brigadei 3 de honvedĭ.

—o—

Jeszenszky — distins. Monitorul Oficial unguresc împărtășesce, că Dr. Alesandru *Jeszenszky* a fost distins „pentru merite“ cu titlul de *consiliar ministerial regesc.* Din incidentul acesta foile unguresci de tóte nuanțele cântă psalmĭ de prémărire fanaticului șovinist, care „a adus și aduce“ servicii atât de bune maghiarismului, „mai ales în afacerile de *naționalitate* și socialiste“.

—o—

Maghiarisarea numelor de comune. Autoritatea administrativă din Neutra a pornit mișcare, ca tóte numirile slovacescĭ ale comunelor din comitat, să fiă înlocuite cu numirĭ unguresci — pentru gloria mileniului.

—o—

Diariștĭ streinĭ în Budapesta. „Budapesti Hirlap“ spune, că 450 de diariștĭ din străinătate, carĭ au luat parte ca raportorĭ la sĕrbările de încoronare din Moscva, vor merge direct la Budapesta la serbările milenare din Iunie.

—o—

Logodnă. Din Budapesta ni-se anunță, că d-ra *Maria Grama*, fiica decedatului comerciant Iustinian Grama, s'a logodit dilele acestea cu d-l *Ion I. Crăciunel.* — Sincere felicitărĭ tinerei părechĭ!

—o—

Óspeții, carĭ vin la Brașov, pot afla cele mai bune, mai curate și mai higienice odăi la **Villa Kertsch,** aflătóre pe promenada cea mare a orașului, în nemijlocită apropiare de gara tramvaiului, așa că nicĭ nu mai trebue birje. Odăi multe și pe ales, clădite în stil modern și elegant mobilate, cu așternut nou, mobile nouĕ, serviciu promt, ér bacșișurĭ nu se dau. In grădină restaurant și musică mai în fiă-care di. Se pot închiria odăi și apartamente întregĭ cu luna, cu sĕptĕmâna și cu diua, costând după plac dela 1 fl. până la 4 fl. la di.

—o—

Dela comună.

Ședința din 3 Iunie st. n. 1896.

Primarul substitut rĕspunde la interpelațiunea D-rului Lassel din ședința trecută, că a dispus de atuncĭ încóce, ca pe lângă steagurile unguresci, să se pună și colorile săsescĭ. Acésta se ia spre sciință. Punctele 1 și 2 din programă se amână și se vor pune de nou la ordinea dilei.

3) Raportul despre socotelile școlei de meserii se ia spre sciință și se decide a se lăsa profesorilor și pe viitor aceleașĭ salarii.

4) Reuniunei carpatine săsescĭ (secțiunea Brașov) 'i-se votéză lemnele necesarĭ pentru edificarea unei case.

5) In comisiunea pentru mĕsurarea dării pro 1896—1898 se aleg G. Schiel și Gottl. Schlandt.

6) Hârtia vice-șpanului, prin care face cunoscut, că statutul votat de comună la 30 Dec. 1895 cu privire la manipularea banilor nu se aprobă, servesce spre sciință. Adunarea comitatului va face un asemenea statut.

7) Se aleg în comitetul permanent 20 de membri, aprópe tot aceia, carĭ au fost și până acuma. (Dintre Românĭ d-nii: Dr. Baiulescu, Val. Bologa și prof. Vlaicu.)

8) O desbatere lungă și înfocată a provocat propunerea de a se parțela locul de sub Strajă (de-asupra promenadei celei nouĕ) și a se vinde amatorilor de a zidi vile. Propunerea a fost respinsă cu 35 de voturĭ față de 33.

Șicane și brutalitățĭ în Săcele.

Satulung, 3 Iunie n. 1896.

Stimate D-le Redactor! Ca urmare a celor comunicate în Nr. 111 despre istoricul alegerei nóstre de notar din Satulung, Vĕ rog primițĭ încă următórele scirĭ:

Vinerĭ nóptea pe la órele 10, când directorul Domețiu Dogar, împreună cu învĕțătorii Nan și D. Dogariu petreceau cu familia în filigoria din curtea școlei, se *pomenesc deodată cu o ploiă de bolovanĭ*, așa că de nu stingeau luminile spre a nu fi observațĭ, puteau fi toțĭ schilăvițĭ și cu capetele sparte; ér in diminéța dilei următóre aflară, spre marea lor indignațiune, că *școla română e pângărită în modul cel mai scârbos și mai imoral.*

Duminecă în 19 Maiŭ c., ținêndu-se la acéstă școlă maialul copiilor, doi gendarmĭ se presentară la numitul director, întrebând de *steg național*, de care singur am firma convingere, că nicĭ nu se află la acéstă școlă, afar' de unul de doliu.

La órele 7 séra, după ce se termină festivitatea școlară, și după ce copiiĭ de școlă se împrăsciară, mai mulțĭ tinerĭ voiau să petrécă în cerc fórte restrîns și în mod inofensiv, spre care scop opriră și musica. Se pomenesc însĕ *din nou cu gendarmĭ*, care-i provócă să se împrăscie, și astfel s'a disolvat acéstă petrecere, ce purta timbrul nevinovăției.

Pe mulțĭ îi vor surprinde aceste stărĭ de lucrurĭ, pe mine însĕ acum nu mĕ ma surprinde nicĭ aceea, cum vrednicul notar Găvruș a putut cădé jertfa unei mânĭ sacrilege în diua albă în centrul comunei. Pot veni casurĭ și mai îngrozitóre și nicĭ acele nu mĕ vor surprinde, căcĭ la noi e putred mĕrul — și putrediciunea în al ei proces grăbesce cu pașĭ uriașĭ.

E timpul, ca odată să se purifice aerul. Apelez la d-l protopretor Sonda, care a dat deja probe de bune forțe intelectuale și esecutătóre, și mai vêrtos la d-nii comite și vice-comite suprem, căcĭ e necesitate grabnică să intervină pentru sanarea rĕului și paralisarea lui, căcĭ altcum și d-lor se vor face responsabilĭ de urmările acestui soiu de fapte. Acest apel nu-l fac numai în interesul națiunei mele, ca Român, ci în interesul binelui comun, căcĭ poporul maghiar și bărbații maghiarĭ de caracter încă pretind acésta.

Cu stimă,
Romul Verzea,
membru în comitet.

SCIRI ULTIME.

Budapesta, 3 Iunie. „Magyarország“ de adĭ publică, sub reservă, scirea sensațională, că drept încheiare a serbărilor milenare se va surprinde țéra c'un mare dar național unguresc. Ómenii întroduși în secretele Curții asigură, că Majestatea Sa monarchul va da Maghiarilor *academiă militară ungurescă*, adecă va satisface dorința lui Apponyi esprimată de repețite-orĭ. In casul acesta se va delătura piedeca, ce stă în calea fusionării partidelor, carĭ acceptéză basa dela 67, și partida lui Apponyi va fusiona cu partida dela putere. In chipul acesta se esplică și cuvintele ministrului de justiță Erdélyi, care a declarat în parlament, că fusiunea e necesară din punct de vedere al intereselor țĕrii.

Bucurescĭ, 3 Iunie. Adĭ s'a întrunit Sinodul și archiereul Valerian a declarat, că numai fiind amenințat a dat votul sĕu în contra Metropolitului. Archiereul și-a retras iscălitura, făcênd o declarațiune în scris despre acésta. In locul lui a subscris actul de condamnare episcopul Ieronim, care fusese bolnav și nu luase parte la judecarea Metropolitului.

Bucurescĭ, 3 Iunie. Până acum Regele n'a iscălit încă decretul de confirmare a hotărîrei Sinodului în afacerea Metropolitului Ghenadie.

Se dice, că guvernul e de părere, că hotărîrea Sinodului se póte esecuta și fără decret regal, și că ministrul-președinte Sturdza ar fi căutat să convingă despre acésta pe Regele în audiența de adĭ. După Sturdza a fost primit în audiență de M. S. Regele d-l N. Fleva. Acesta a cerut Suveranului să nu sancționeze hotărîrea Sinodului, orĭ cel puțin s'o trimită din nou în cercetarea Sinodului. In casul acesta, a dis d-l Fleva, crede, că Metropolitul ar consimți chiar să demisioneze pentru a pune capĕt crisei. Regele a promis, că va studia cestiunea.

Bucurescĭ, 3 Iunie. Mai multe foi anunță, că părintele Dr. Vasilie *Lucaciu*, care se află de câte-va dile în Bucurescĭ, *a fost numit predicator la catedrala catolică* Sf. Iosef din Bucurescĭ.

NECROLOG. Subscrișii cu inima frântă de durere, anunță, că mult iubita fiică, soră, verișóră, cumnată și consângeană: **Amalia Roșiescu**, după un morb plin de suferințe și-a dat nobilul suflet în mânile Creatorului în 21 Maiŭ 1896 st. v. la 10 óre a. m. în etate de 20 anĭ, în flórea vieții sale.

Rĕmășițele pămêntescĭ se vor înmormênta Joi în 13 Maiŭ (4 Iunie) a. c. la 3 óre p. m. dela casa părintéscă după ritul bisericei române gr. or. în cimiterul comun din loc.

Fiă-i țĕrîna ușóră și memoria binecuvêntată!

Clușiu, 22 Maiŭ (3 Iunie) 1896.

Ana Roșiescu, ca mamă; Tuliu, Ana, Corneliu și Romul; Elisa m. Dr. Isac, vĕd. Aurelia, Maria m. Dr. Opreanu, ca frațĭ, surorĭ și cumnațĭ și alte numĕróse rudenii.

DIVERSE.

Romanele francese. Ramul cel mai puternic al vastei literaturĭ francese îl represintă romanele. Se póte dice, că Francesii proved întrégă lumea cultă cu romane, deórece romanele germane nu trec în numĕr atât de mare peste granițele Germaniei, ér pe cele engleze le cetesc, afară de Englesĭ, numai instructorii și crescătórele de copii. In anul trecut, 1895, au apărut în limba francesă nu mai puțin ca 454 tomurĭ de romane; în 1894 au apărut numai 333 volume, care însĕ totușĭ represintăun numĕr destul de considerabil, când ne gândim că în alte țĕrĭ apar anual cel mult 35—40 volume de romane.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul pietei Braşov.

Din 4 Iunie 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.48	Vênd.	9.51
Argint român.	Cump.	9.40	Vênd.	9.45
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.50	Vênd.	9.52
Galbenĭ	Cump.	5.60	Vênd.	5.65
Ruble rusescĭ	Cump.	126 50	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.50	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.70	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 Iunie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.50
Renta de coróne ung. 4%	98.80
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	124.10
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.20
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.70
Bonurĭ rurale ungare 4%	96.70
Bonurĭ rurale croate-slavone	97.25
Imprum. ung. cu premii	151.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	138.75
Renta de hârtie austr.	101 35
Renta de argint austr.	101.30
Renta de aur austr.	122.60
Losurĭ din 860	144.50
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	971.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	377.75
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	347.75
Napoleondorĭ	9.52
Mărcĭ imperiale germane	58.72½
London vista	119.95
Paris vista	47.62½
Rente de coróne austr. 4%	101.20
Note italiene	44.50

Nr. **6346**—1896.

PUBLICAŢIUNE.

Dreptul de vênat pe teritoriul oraşului Braşov, cuprindĕnd 14 961.69 jugĕre catastrale de pădure şi cam 8—10,000 jugĕre pământ de arat şi livedĭ **se dă pe cale de oferte în arêndă pe durată de 6 anĭ,** cu prima August 1896.

Pertractarea va avé loc **în 20 Iunie 1896 înainte de prânḑ la 10 óre** la oficiul orăşănesc economic cărui au de a se aşterne **până la ½10 óre** a amintitei ḑile, ofertele timbrate, sigilate şi provĕḑute cu un vadiu 10%.

Tot la acelaş oficiu se află condiţiunile de oferte şi acele contractuale spre examinare.

Braşov, 28 Mai 1896.

989,1—3 **Magistratul orăşenesc.**

Sosirea şi plecarea trenurilor în Braşov.

Sosirea trenurilor în Braşov:

1. Dela Pesta la Braşov:

Tr. accelerat: 5 óre 07 m. dimineţa.
Trenul de persóne: 8 óre dimineţa.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Braşov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după amedĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 19 minute séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Braşov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 44 min. dimineţa.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 8 óre 31 min. séra.

4. Dela Ch.-Oşorheiu la Braşov.

Trenul de pers.: 8 óre 15 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Braşov*)

Trenul de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braş.

1. Dela Braşov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: 10 óre 26 min. séra.

2. Dela Braşov la Bucurescĭ:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: 5 óre 14 m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de ameḑĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Braşov la Zĕrnescĭ. (Gara Bartolomeiu.

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéţa.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 4 óre 30 min. dim.

4. Dela Braşov la Ch.-Oşorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 1 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Braşov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Acest tren circuléză numai Joia Dumineca şi la sĕrbătorĭ.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.